

P R Z Y K O Ś C I E L E UNIwersyteckim

PISMO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ POD WEZWANIEM
NAJŚWIĘTSZEGO IMIENIA JEZUS WE WROCŁAWIU

Numer 13

Grudzień 2005

Celebracja Tajemnicy Wcielenia

Dziękujmy Bogu za Jego Wcielenie, w którym najpełniej objawił się nam jako Miłość. W Jezusie przyszedł On na świat, by zająć miejsce po naszej stronie i przeprowadzić nas przez najtrudniejsze ścieżki doczesnego życia. Od momentu wcielenia Bóg i człowiek nie mogą się już rozstać ani wypowiedzieć sobie wzajemnie wspólnoty miłości. On ofiaruje nam swą miłość i przebaczenie, a my przyjmujemy ten dar z wdzięcznością, upatrując w nim szansę na osiągnięcie zbawienia.

Nie trzeba być chrześcijaninem, by uwierzyć w istnienie Boga, o czym świadczy wielość religii w świecie, ukazujących Go jako Pana całego kosmosu i Wybawiciela od wszelkiego zła. W oparciu o własny rozum człowiek może dojść do stwierdzenia istnienia Stwórcy. Trzeba jednak być chrześcijaninem, by uwierzyć, że On — będąc Niepojęty, Wiekuiści i Święty — wkroczył w nasze dzieje celem wyzwolenia nas z niewoli „mocy ciemności”, czego niepodważalnym dowodem jest Jezus Chrystus — Wcielony Syn

Boży, w którym bóstwo zostało nierozdzielnie połączone z człowieczeństwem.

Jezus — zapowiedziany przez proroków i oczekiwany Mesjasz — jest ucieleśnieniem świętości, miłości i potęgi Boga. Jest Zwycięzcą piekła, śmierci i szata-

na! On kieruje nas ku Ojcu i ukazuje środki umożliwiające zjednoczenie się z Nim. On ożywia nas swą zbawczą mocą, ilekroć znajdujemy się w stanie śmierci duchowej z powodu popełnionego grzechu. On wprowadza nas na drogę, która się kończy zmartwychwstaniem i uczestnictwem w Bożej chwale.

Gdyby nie Chrystus, nigdy nie przezwyciężylibyśmy „prawa śmierci”, nie mielibyśmy na kim się oprzeć w momencie przeżywania samotności spowodowanej przez grzech, pozostalibyśmy na zawsze „pełzaczem” po ziemi, któremu wystarczą „chleb i igrzyska”.

Jezus jest Mistrzem rzeczy niemożliwych; niewyczerpalnym Źródłem „nowego życia”; jedynym Panem naszych myśli, uczuć i dążeń!

Minęło dwa tysiące lat od momentu, kiedy za sprawą Ducha Świętego w przyczystym łonie Maryi Bóg stał się Człowiekiem. Pełni podziwu i wdzięczności wobec Stwórcy, który w sposób niepojęty dla naszego rozumu urzeczywistnia swój plan zbawienia świata i człowieka. Celebrujemy Tajemnicę Wcielenia, by jeszcze doskonałej poddać się osobliwemu wpływowi naszego Odkupiciela.

Wierzyć w Chrystusa — to znaczy żyć! Naśladować Go to znaczy mieć śmiały dostęp do Ojca, karmić się Jego wolą i otaczać Go chwałą aż do ofiary z własnego życia, poświęcać się bezinteresownie dla braci! Pozwolić Mu panować w swym sercu, czyli przeżywać duchową radość, jaka wynika z faktu samooddania się Boga grzesznemu człowiekowi!

KRYSZTOF GŁOŚNICKI

*Mizerna cicha, stajenka
licha, pełna niebieskiej
chwały, oto leżący przed
nami śpiący w promie-
niach, Jezus mały.*

*Czytelnikom, Parafianom i Sympatykom Kościoła Uniwersyteckiego
refleksji nad cudem, jakiego wydarzył się
ponad dwa tysiące lat temu w Betlejem,
a także osobistego doświadczenia Jego mocy i miłości
w codziennym życiu życzą*

Duszpasterze i redakcja